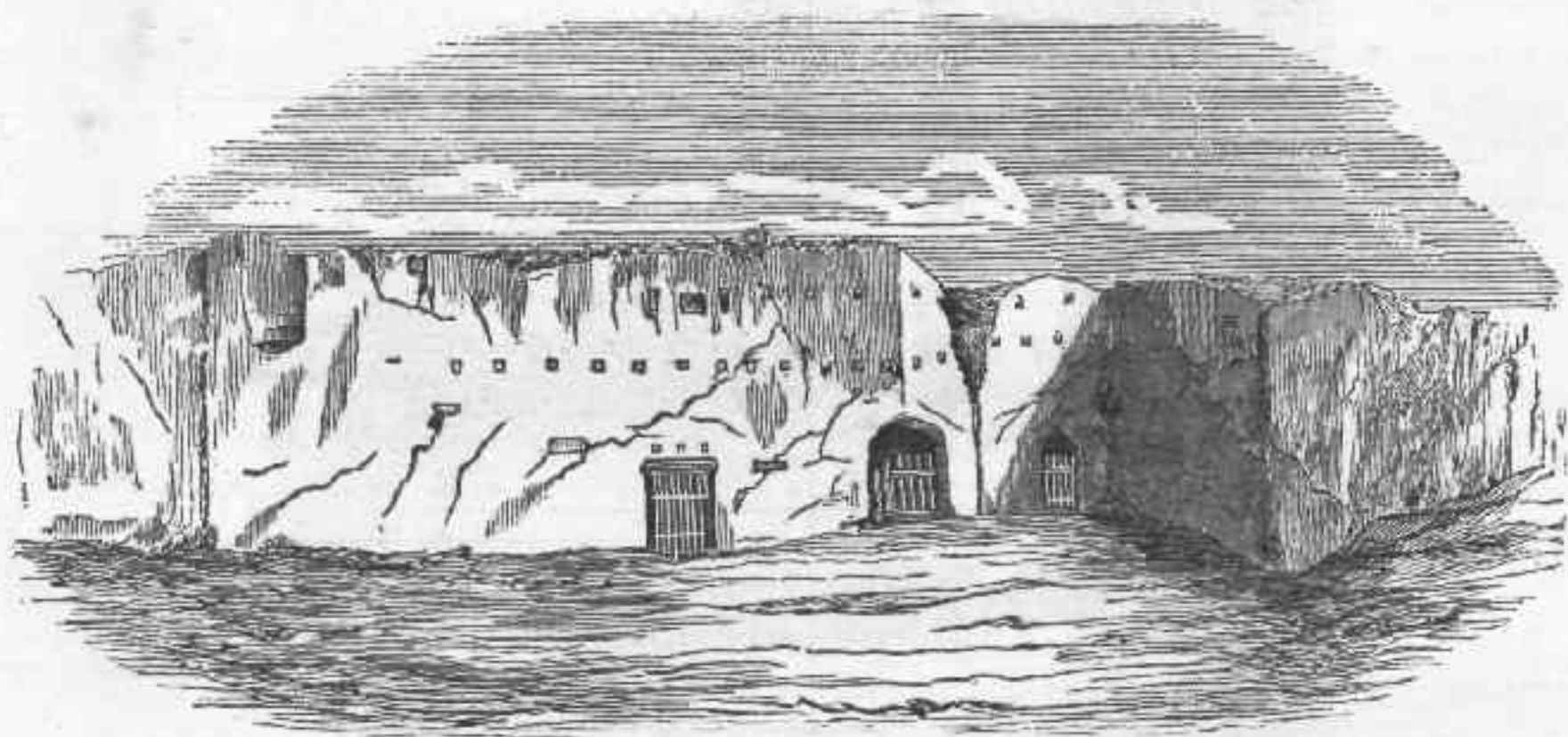

στον Θεόν, ἐνθυμούμενοι ὅτι ὁ ἄγ. Παῦλος ἀνέφερε
 που περί βωμοῦ τοῦ Ἀγνώστου Θεοῦ ἐν Ἀθήναις
 τὰ προπύλαια ἐκάλουν θαρρόντως ὀπισθόστητον τοῦ
 Λυκούργου ἢ παλιότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, καὶ τὸν
 πύργον τοῦ Κυβέλλης, διδασκαλεῖον τοῦ Σωκρά-
 τος· καὶ τινὰ ὀρύγματα ἐν τῇ ἀποτόμῃ πλευρᾷ τοῦ
 Μουσείου, ἀπέναντι τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὑπὸ τὸ μνη-
 μεῖον τοῦ Φιλοπάππου, ἐξελαμβάνοντο ἀδιστακτως,
 καὶ κοινῶς ἐκλαμβάνονταί μέχρι τοῦδε, ὡς ἡ φυλα-
 κὴ ἦν ἐδόξασε τοῦ Σωκράτους ἢ ἄδικος καταδίκη.
 Εἰς τὰς ὁπλὰς ταύτας ἠδύνατό τις ἴσως νὰ ὑποπτεύσῃ
 τὸν πανάρχαιον τάφον τοῦ Δαιδαλίδου Κάλω, ὃν ὁ
 Πυσανίας εἶδε μεταβαίνων ἀπὸ τῶν προπυλαίων
 πρὸς τὸ θέατρον, ἢ νὰ ἐκλάβῃ αὐτοὺς πιθανώτερον
 ὡς οἰνῶνας καὶ ὑπόγεια ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, μόνον δὲ
 τὴν φυλακὴν τοῦ Σωκράτους ἐδῶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἴ-

περίπου ὅπου καὶ σήμερον, ὥστε ἐν πάσῃ περιπτώ-
 σει ἡ φυλακὴ δὲν ἐδύνατο νὰ εἶναι ὅπου-αὶ φέρουσαι
 τὸ ὄνομα αὐτῆς ὅπαι, μεσημβρινῶς τῆς ἀκροπόλεως
 καὶ πέραν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τὸ προκείμενον λοιπὸν οἰκοδόμημα, οὔτε τοῦ Διο-
 γένους, οὔτε τοῦ Δημοσθένους ἦτον Φακάρι, ἀλλὰ
 χορηγικὸν μνημεῖον τοῦ Λυσικράτους, ὡς δηλοῖ ἡ
 ἐπὶ τοῦ ἐπιστηλίου αὐτοῦ ἐπιγραφὴ, ἔχουσα οὕτως·
 « Λυσικράτης Λυσιθείδου Κικόννηος ἐχορήγει Ἀ-
 » καμαντὶς παίδων ἐνίκᾳ· Θέων ἡῦλε· Λυσιά-
 » δης Ἀθηναῖος ἐδίδασκε· Εὐαίρετος ἦρχε. »

Ἐν Ἀθήναις, θεατρικαί, μουσικαὶ καὶ ὀρχηστικαὶ
 παρυστάσεις ἐτελοῦντο καθ' ὥρισμένας τινὰς ἑορτάς,
 καὶ τὴν δαπάνην καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ συλλέγειν καὶ
 τοῦ ἐπασκεῖν τοὺς χοροὺς δι' αὐτάς ὤφειλον ν' ἀναλαμ-
 βάνωσι πάντες οἱ εὐποροὶ Ἀθηναῖοι ἀλληλοδιαδόχως.

Ἡ φυλακὴ τοῦ Σωκράτους.

δη. Κατὰ τὸν Φαίδρον τοῦ Πλάτωνος (1) τὸ δεσμο-
 τήριον τοῦ Σωκράτους ἦν πλησίον τοῦ δικαστηρίου
 ἐν ᾧ ὁ φιλόσοφος ἐδικάσθη· κατὰ δὲ τὸν Εὐθύφρο-
 να τοῦ αὐτοῦ (2) τὸ δικαστήριον τοῦτο ἦν ἐν τῇ Βα-
 σιλείῳ στοᾷ, κειμένη βορείως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Τέ-
 λος κατὰ Ξενοφῶντα (3), ὁ Θηραμένης ἀπαγόμενος
 εἰς τὸ δεσμοκτήριον οὐ ἔπισ τὸ κῶνειον, ἀπὸ τοῦ Βου-
 λευτηρίου, κειμένου καὶ αὐτοῦ βορειοδυτικῶς τῆς
 Ἀκροπόλεως, διήλθε διὰ τῆς ἀγορᾶς, οὔσης καὶ τότε

Ἐπειδὴ ὁμοῦ κατὰ τὰς ἑορτάς ταύτας ἐγίνοντο
 πλείονες παρυστάσεις, καὶ συνήθως πάντε ἐκ μέρους
 πάντε ἐκ τῶν φυλῶν, διὰ τοῦτο πλείονες ἦσαν καὶ οἱ
 ἀγωνιζόμενοι χοροὶ, δικασταὶ δὲ ἐκλεγόμενοι ὑπὸ
 τῶν πάντε ἄλλων φυλῶν, ἀπεφαίνοντο τίς τῶν χορῶν
 ὑπερτέρησε τῶν λοιπῶν, καὶ εἰς ἐκείνου τὸν χορηγὸν
 ἐδίδετο εἰς ἄθλον τρίπους, ὃν αὐτὸς συνήθως ἀνέθετε
 τοῖς θεοῖς, ἴστας αὐτὸν ἐπὶ κίονος ἢ ἄλλου τινὸς μνη-
 μεῖου ἐπίτηδες ἀνεγειρομένου.

(1) Εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐν ᾧ καὶ ἡ δίκη ἐγένετο. Πλη-
 σίον γάρ ἦν τοῦ δεσμοτηρίου. Πλάτ. Φαίδ. 3.

(2) ΕΥΘ. Τὰς ἐν Λυκαίῳ καταλιπὼν διατριβὰς ἐνθάδε
 νῦν διατρίβεις περὶ τὴν τοῦ βασιλείου Στοᾶν. Οὐ γάρ
 που καὶ σοὶ δίκη τις οὔσα τυγχάνει πρὸς τὸν βασιλέα...
 ΣΩΚΡ. Οὗτοι δὲ Ἀθηναῖοί γε δίκην αὐτὴν καλοῦσιν,
 ἀλλὰ γραφήν. Πλάτ. Εὐθύφρ. 4.

(3) Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα (τὸν Θηραμένην) διὰ τῆς
 ἀγορᾶς (ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου εἰς τὸ Δεσμοκτήριον.) Ξε-
 ν. Ἑλλ. Β. 3,56.

Τὸ προκείμενον λοιπὸν μνημεῖον πρὸς τοιοῦτον
 σκοπὸν ἀνηγέρθη, τριγωνικὸν ἔχον τὸ ἀκράνθεμον εἰς
 στήριξιν τοῦ χορηγικοῦ τρίποδος. Ἦν δ' ὁ λαβὼν
 τὸν τρίπουν χορηγὸς Λυσικράτης τις, υἱὸς Λυ-
 σιθείδου, ἐκ τοῦ δήμου Κικόννων, ἴσως τοῦ σημε-
 ρиноῦ χωρίου Κουκουβάουνες, παρ' ᾧ εὗρέθη ἐπιγρα-
 φὴ μνημονεύουσα τῶν Κικόννων. Ὁ δὲ χορὸς αὐτοῦ
 ἦν οὐχὶ δραματικὸς ἀλλὰ λυρικὸς, συγκείμενος ἐκ
 παίδων μόνον τῆς ἰδίας αὐτοῦ φυλῆς, τῆς Ἀκαμαν-